

СЕРГЕЙ ЕСЕНИН СЪЧИНИТЕЛЮ МОЙ БЕДНИ

Превод от руски: Петър Велчев, 2008

chitanka.info

СЪЧИНТЕЛЮ МОЙ БЕДНИ^[0]

*Съчинителю мой бедни, ти ли
песни за луната съчини?
Моите очи са се стопили
от хазарт, от вино, от жени.*

*И луна в стъклата ми тъй блика,
че от нея чак съм ослепял...
Ах, заложил бях на дама пика,
а асо каро съм изиграл.^[1]*

1925

---

^[0] Според София Толстая (1900–1957), третата съпруга на Есенин, през октомври 1925 година той „се увлича в създаването на къси стихотворения, които ѝ диктува“. С. А. Есенин в воспоминаниях современников. Том 2. Москва, 1986, с.258.) Между записаните от нея творби е и „съчинителю мой бедни, ти ли“. В него, както и в четиристишието „Снежная равнина, белая луна“, се съдържат мрачни предчувствия, които скоро ще се сбъднат. ↑

^[1] За смисъла на тези финални стихове, свързан с играта на карти, не мога да се изкажа с категорична увереност. Но ми се струва, че те могат да се тълкуват в духа на нашата пословица: „Да попаднеш от трън на глог“. Първо, защото пиковата боя и пиковата дама при гадаенето на карти означава затруднение, неприятност, нещастие.

Второ, асо каро има преносно значение: на гърба на дрехата, която са носели каторжниците, е било пришивано червено или жълто парче плат с формата на ромб.

Тук трябва да се има предвид и още нещо. През август 1923 година Есенин е извикан на разговор с Троцки в Кремъл. Поетът използва благоприятния случай и моли да му се разреши да издава списание „Россияне“, което да обединява селските поети. Троцки охотно обещава, че ще бъдат отпуснати средства за такова начинание. Поетът обаче, поучен от горчивия си опит с фалирания „Трудов артел на художниците на словото“, в края на краищата отказва, защото „не е силен във финансовите въпроси, а да си заработи асо каро на гърба няма намерение“ (*Матвей Ройзман. Все, что помню о Есенине. Москва, 1986, с.258.*), Тези думи произнася той на излизане от кабинета на Троцки.

Не трябва да се забравя и очевидната асоциация с Пушкиновата повест „Дама пика“, където картите дама и асо по същия зловещ начин си разменят местата. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.